

Avontuur
Verhale

Die Ridder en die Griffioen

Oorvertel deur die
Storyberries

Een keer per jaar het Frank en sy gesin na San Francisco gereis. Hulle het die huis besoek waar 'n ou man met die naam Rupert en sy vrou Elaine gewoon het.

Sy familie het dit gedoen van selfs voor Frank se geboorte. Hy het hom egter nie daaraan gesteur nie. Hy was mal daaroor om oom Rupert en tannie Elaine te besoek. Hy het dit geniet om daar te wees.

Ná sy eerste besoek kon hy nie wag om weer daar te kuier nie. Hy kon sien dat sy ma en pa dit ook geniet het.

Toe hulle daar aangekom het, het oom Rupert by die stoep gesit en heen en weer in sy stoel gewieg. Frank het volspoed gehardloop tot waar oom Rupert was. Hy het tot stilstand gekom toe hy by die stoep kom. Toe stap hy stadig en omhels oom Rupert.

Hy het ingegaan en tanie Elaine ook met 'n drukkie gegroet. Sy het hom saggies op sy kop getik. Sy sou dit elke keer doen, wat Frank begin verwag het. Hy het daarvan gehou hoe sag dit elke keer gevoel het as sy dit gedoen het.

Tanie Elaine het hom gevra hoe oud hy was, en hy het vir haar gesê hy was tien.

Frank se ouers het in die huis gekom en tannie Elaine gegroet. Dit was sy leidraad om uit te gaan en by oom Rupert aan te sluit.

Een van die dinge wat hom opgewonde gemaak het om te kuier, was dat oom Rupert altyd 'n storie vir hom gereed sou hê. Hy het daarvan gehou om na oom Rupert se stories te luister. Hy het 'n paar boeke by die huis gelees, maar daar was net iets besonders daaraan om te sit en luister na 'n goeie storie deur oom Rupert.

Frank het by die deur uitgegaan en by oom Rupert gaan staan, wat die uitsig oor hul woonbuurt bewonder het.

“Is jy gereed seun?” het Oom Rupert hom gevra. Hy glimlag van oor tot oor en knik gretig. “Trek dan 'n stoel nader,” het hy gesê.

Frank gryp die stoel langs oom Rupert s'n. Oom Rupert het sy stoel gekantel sodat hy na Frank kon kyk terwyl hy besig was om die storie te vertel. Frank het in die stoel gesit terwyl hy gretig gewag het dat oom Rupert begin. Hy kon voel hoe sy opgewondenheid wil uitbars.

Oom Rupert haal diep asem, en begin toe.

Lank, Lank Gelede

... kon dalk honderde jare gelede gewees het- in 'n kothuis halfpad tussen hierdie dorpie en anderkant die skouer van die Downs daar bo, het 'n skaapwagter saam met sy vrou en hul seuntjie gewoon.

Maar eendag is daardie stuk gedreig. Die mense van die koninkryk het onrustig geraak toe hulle hoor dat een van die dorpies deur 'n griffioen aangeval is.

Vir sy koninklike onderdane om weer veilig te voel, het die koning sy ridders beveel om die griffioen in elke hoek van die koninkryk te vind en dit dood te maak. En so het die ridder gedoen soos sy koning hom beveel het en het gereis om die griffioen te vind.

Die ridder het geweet dat die doodmaak van die griffioen groot eer vir sy familie sou bring.

Hy het ver in die berge gereis. Hy het van 'n ou wyse man gehoor dat griffioene baie diep in die berge versteek was, waar geen lewende siel sou waag om in te gaan nie.

Hy het dag en nag gereis. Hy het op die grond geslaap. Soms het die koue wind hom laat bewe. Hy sou vreemde geluide deur die woud hoor beweeg. Hy sou sy greep op sy swaard stywer maak.

Langs die pad het hy by 'n klein dorpie gestop. Die mense was vriendelik genoeg om hom kos en skuiling vir die nag aan te bied voordat hy sy reise voortgesit het. Hy het een van die dorpenaars gevra of hulle onlangs deur 'n griffioen geterroriseer was.

Die dorpenaar het vir hom gesê dat hulle nie geterroriseer was deur die griffioen nie, en dat hul dorpie altyd vreedsaam was. Maar hulle sou vreemde geluide van die berg af hoor. Hulle het nie geweet wat dit was nie, en niemand was dapper genoeg om die berg op te reis nie. Hulle het geglo dat daar monsters skuil.

Nadat hy gehoor het wat die dorpenaar gesê het, was die ridder gretig om die berg op te gaan. Hy het daardie aand genoeg geëet en gerus. Die volgende oggend het hy die dorpenaars bedank en hulle gegroet. Hy het sy reis teen die berg begin, in die hoop om die griffioen te vind.

Hul storievertelling is kortliks onderbreek deur tanie Elaine, wat sap en koekies vir Frank en 'n koppie koffie vir oom Rupert gebring het. Tanie Elaine het die skinkbord op die tafel gelos en terug na binne gegaan.

Frank het 'n hap van tanie Elaine se heerlike koekies gevat en gewens dat hy dit vir die res van sy lewe elke dag kon eet. Oom Rupert het 'n sluk van sy koffie geneem en weer voortgegaan met die storie.

Die ridder het die berg opgegaan. Hy het versigtig deur die bome gegaan. Hy het geluister na elke geluid wat hy gehoor het. Hy het sy hand op sy swaard gehou, sy handvatsel styf vasgegryp, gereed om dit uit te trek as dit nodig sou wees.

Hy het net kort by die bergtop gestop toe hy 'n grot sien. Hy het die grot met omsigtigheid genader. Hy het geluide binne gehoor. Hy het sy swaard losgemaak en sy hart gerusgestel. Hy het gewet die griffioen moet binne wees.

En dit was. Die griffioen het hom gesien en op hom afgestorm. Hy het sy swaard geswaai, maar die griffioen het daarin geslaag om sy lem te vermy. Die griffioen troon oor hom uit. Dit het op sy agterpote gestaan met sy vlerke uitgesprei. Dit het probeer om sy wapenrusting met sy kloue te deurboor, gelukkig is sy wapenrusting deur die beste smid in die koninkryk gemaak.

Maar die griffioen was sterk.

Hy het dalk sy kloue vermy met die pantser aan sy arm, maar die krag van die hou het hom amper gebreek. Hy moes 'n paar treë agteruit neem. Hy het nou swaar asemgehaal. Hy galop, gereed om nog 'n swaai te neem.

Die griffioen kom weer op hom aangestorm. Hy het gewag vir die regte oomblik om sy swaard te swaai. Sodra die griffioen net 'n paar sentimeter van hom af was, swaai hy sy swaard met alle mag. Op die laaste sekonde het die griffioen daarin geslaag om te ontduik, maar die ridder het steeds daarin geslaag om hom op die arm te sny. Die sny aan sy arm was diep. Die griffioen het teruggeval en die kant van die grot getref. Die ridder het dit gesien as 'n opening vir hom om die dier dood te maak.

Hy hardloop na die griffioen met sy swaard in sy hand, gereed om die laaste slag te maak. Maar toe hoor hy 'n geluid van diep binne die grot. Dit het hom skielik laat stop.

Hy hardloop na die griffioen met sy swaard in sy hand, gereed om die laaste slag te maak. Maar toe hoor hy 'n geluid van dieper binne die grot. Dit het hom skielik laat stop.

Hy draai in die rigting van waar die geraas was en staan hom weer vas. Daar is dalk nog 'n griffioen. Hy was geskok om te hoor die geraas kom van jong griffioens wat agter 'n rots weggekruip het. Die griffioen se kleintjies het verskrik toe gelyk.

Een van die kleintjies het na die griffioen se kant toe gehardloop. Die griffioen het die jongeling met sy vlerk beskerm. Hy kyk na die griffioen. Sy het moeg gelyk en het gelyk of sy in pyn was. Hy het besef dat die griffioen bloot haar kleintjies beskerm het. Hier was geen monster nie, net 'n ouer wat sy kleintjies probeer beskerm.

Hy het sy swaard laat sak en die grot verlaat.

Hy het die volgende dag terug gegaan na die grot met drie wildevarke en 'n bietjie medisyne wat hy by die dorpie onder die berg gekoop het. Die griffioen het verder in die grot beweeg, steeds in pyn van haar wond.

Hy het sy wapenrusting uitgetrek en sy swaard laat val. Hy wou hê die griffioen moet weet dat hy geen kwaad bedoel nie. Hy het die griffioen en haar kleintjies gevoer met die varke wat hy gekoop het. Hy het die medisyne wat hy gebring het gebruik om die griffioen se wonde te genees. Hy het 'n paar nagte in die grot gebly en toe die griffioen uiteindelik herstel het, het hy vertrek.

Hy het met leë hande na die koning se kasteel terug
gekeer, maar hy het nie omgee dat hy besluit het dat sy
dae as ridder verby was nie. Hy het afskeid geneem van
die koning.

Die ridder het sy dae in vrede saam met sy vrou geleef. Hulle het in 'n huis op 'n berg gebly. Eendag, terwyl hy buite was en die horison bewonder, het hy 'n gevleuelde wese in die lug sien vlieg.

Dit het nader en nader gekom totdat dit langs hul huis beland het. Dit was die griffioen en die jonk griffioene. Haar kleintjies het groter geword sedert hy hulle laas gesien het. Hy het nie geweet hoe die griffioen hom gekry het nie. Miskien het sy dae lank na hom gesoek. Hy het die griffioen met ope arms verwelkom. Hy het haar selfs aan sy vrou voorgestel.

Hy het sy swaard opgetel en die bos ingegaan. Hy het hierdie keer met vier wilde varke terug gekom. Hulle het daardie dag saam met die griffioen en haar kleintjies geëet. Van daardie oomblik af sou die griffioen en sy kleintjies elke jaar vir die ridder en sy vrou kom kuier. Die ridder sou geduldig wag totdat sy vriend hom weer kom besoek het.

Die Einde

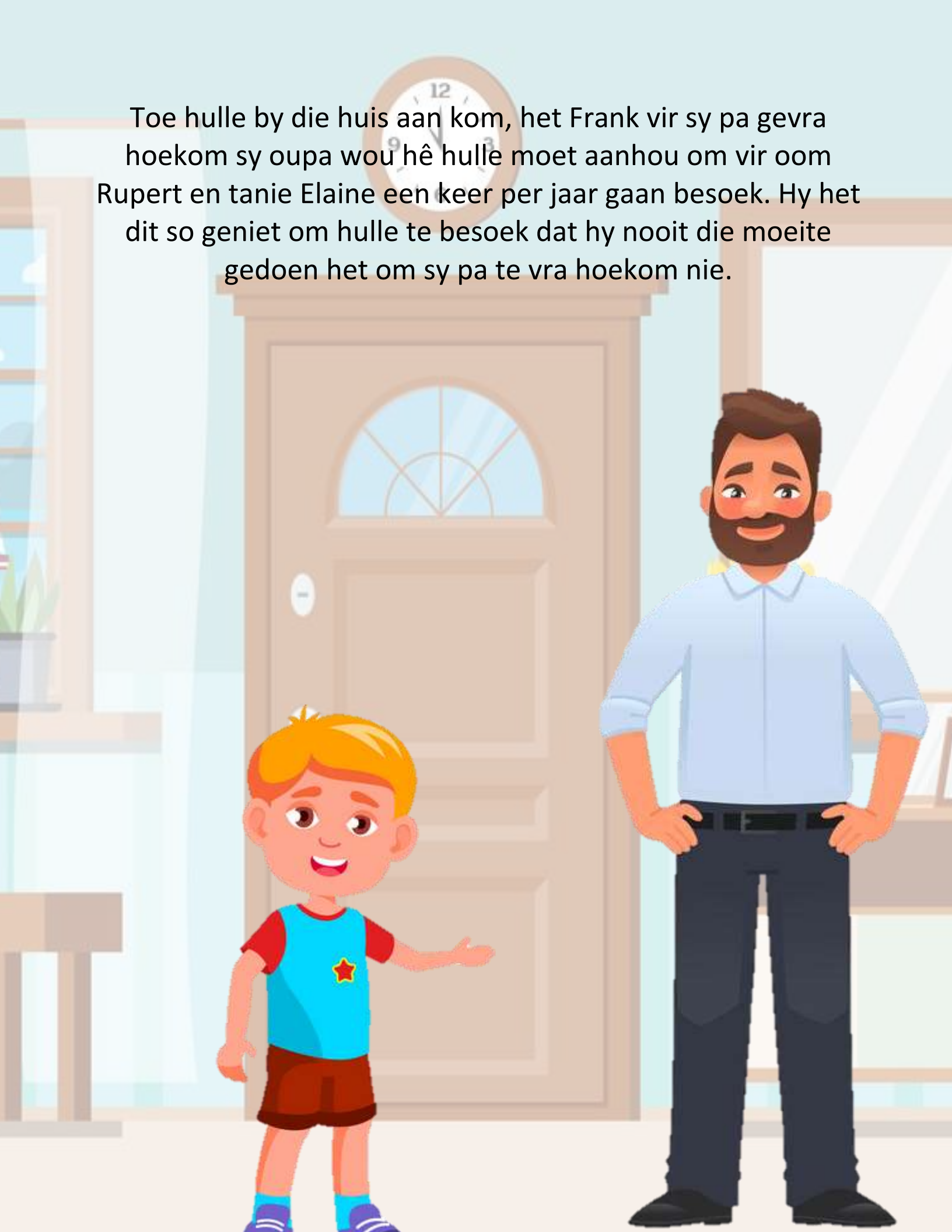
“Die Einde” het oom Rupert gesê met 'n groot glimlag op sy gesig, Frank het sy hande geklap toe oom Rupert gesê het dis ‘die einde’. Dit was een van oom Rupert se beste stories nog.

Hulle het uiteindelik totsiens gesê en Frank en sy gesin het terug gekeer huis toe.

Toe hulle by die huis aan kom, het Frank vir sy pa gevra hoekom sy oupa wou hê hulle moet aanhou om vir oom Rupert en tanie Elaine een keer per jaar gaan besoek. Hy het dit so geniet om hulle te besoek dat hy nooit die moeite gedoen het om sy pa te vra hoekom nie.

Sy pa het vir hom geglimlag en gesê,

Oom Rupert was 'n ou vriend van jou oupa. Jou oupa het hom belowe dat hy altyd sal kom kuier, al is dit een keer per jaar. En ek hou daarvan om daardie belofte na te kom. Ek hoop dat jy ook eendag daardie belofte sal nakom.

Natuurlik sal ek. Ek sal nooit moeg word om vir oom Rupert en tanie Elaine te kuier nie, het Frank gesê.

Hy het sy pa gevra hoe sy oupa met oom Rupert bevriend geraak het, maar sy pa het gesê dis 'n storie vir 'n ander keer. Frank het gedink dat hy vir oom Rupert sou vra die volgende keer as hulle kom kuier.

Hy het homself ook belowe dat wanneer hulle teruggaan om oom Rupert en tannie Elaine te besoek, hy hul storieverteller sal wees.

THINK

DIGITAL ACADEMY

